

PLEURA PUNKTSIOON

Uuringumeetod

Pleuraks nimetatakse kelmet mis katab ühelt poolt kopsu ja teiselt poolt rindkere seesmist seinat. Nende vahele jäävat pilukujulist ruumi nimetatakse kopsukelme e. pleuraõõneks. Pleurapunktsioon tähendab seda, et arst punkteerib nõelaga pleuraõõnt. Pleurapunktsioon on protseduur, mis võetakse ette siis, kui muud meetodid ei võimalda diagnoosi panna või kui see on raviotstarbel hädavajalik.

Näidustused

Pleurapunktsiooni tehakse nii diagnostilisel kui ka ravi eesmärgil, kui pleuraõõnde on tekkinud vedelik.

Vedeliku võib pleuraõõnde tekkida mitmete kopsuhaiguste puhul ja punktsiooni teel saadud vedeliku uurimine võimaldab neid haigusi diagnoosida.

Kui vedelikku on pleuraõõnes nii palju, et see takistab hingamist, põhjustab survetunnet või valu, tuleb vedelik pleuraõõnest eemaldada.

Uuringu

teostamine

Pleurapunktsiooni tegemisel istub patsient võimalikult mugavas asendis toetudes kätega toolikorjule. Punktsiooni koht märgitakse nahale kas kopsude kuulatluse ja koputluse või ultraheli kontrolli abil. Punktsioon teostatakse tavaliselt rindkere alaosas kas külgmisel või tagumisel joonel. Punktsiooni piirkonda nahk desinfitseeritakse ning punktsiooni teostamise kohta süstitakse tuimestusvahendit (lidokaiin- teatage arstile, kui olete tundlik nimetatud ravimi suhtes!). Seejärel viib arst punktsiooninõela 2 roide vahelt läbi rindkere seinat pleuraõõnde ja eemaldab selle abil pleuraõõnest vedeliku.

Võimalikud tüsistused ja ohud

Pleurapunktsioon on protseduur, mille võimalikeks tüsistusteks on:

- nahaaluse verevalumi teke;
- verejooks pleuraõõnde;
- õhkrind;
- naaberorganite (maks, põrn, süda) vigastus;
- närvivigastus;
- infektsiooni teke.

Info ööpäevaringselt telefonil 32 29046

Algallikas: TÜ Kliinikum